Privačių miškų savininkų asociacija
el.paštas: info@pmsa.lt

p. Rasai Vaitkevičiūtei
Viceministrei
LR aplinkos ministerija
el. paštas: rasa.vaitkeviciute@am.lt

p. Jolantai Urbelionytei
Gamtos apsaugos politikos grupės
vyriausiajai specialistei
LR aplinkos ministerija
el. paštas: jolanta.urbelionyte@am.lt

2020 m. balandžio mėn. 17 d.
Vilnius

PASIŪLYMAI MEDŽIOKLĖS TAISYKLĖMS

Privačių miškų savininkų asociacijos (PMSA) siūlymai Medžioklės taisyklių projektui Nr. 20-5170:

Papildyti taisykles punktu, nusakančiu, jog Medžioklės plotų naudotojai apie numatomą medžioklę skelbia Aplinkos apsaugos departamentui viešai prieinamoje prieigoje šią informaciją: numatomos medžioklės pradžia ir pabaiga, data ir vieta (savivaldybės, seniūnijos pavadinimas, miško pavadinimas ir kvartalo numeris), medžiotojų skaičius ir medžioklės būdas.

Taip pat siūlytume numatyti kompensavimo mechanizmus miško savininkų ir valdytojų patirtiems nuostolių dėl pažeistos ar sunaikintos miško atkuriamosios medžiagos, kuriuos sukėlė per didelis medžiojamųjų gyvūnų kiekis, padengimo.

Norėtume sužinoti, kodėl pereinama prie tikrinimo kas dveji metai? Ar šiuo metu identifikuota, kad nelaimingų atsitikimų medžioklėje priežastis yra saugaus elgesio žinių trūkumas?

Taip pat klausiame, kaip turėtų elgtis klubai, nepriklausantys klubus vienijančioms organizacijoms. Šiuo metų tokių draugijų yra apie tris. Ar toks reglamentavimas sudarys išskirtines teises šioms organizacijoms už atlygį egzaminuoti medžiotojus? Manome, kad jei saugaus elgesio tikrinimas yra aktualus – tai turėtų daryti valstybinė institucija.

Projekte nenumatyta, kas ir kaip kontroliuos patikros eigą ir kokybę. Todėl tokia patikra gali tapti tik formaliu, atlygintinu organizacijų veiksmu, kurio kokybės niekas netikrins. Tokie pakeitimai neabejotinai naudingi šioms organizacijos, bet ar tai prisidės prie saugumo medžioklėje – abejojame. Dar kartą pažymime, kad projekte nenustatyta, ar ši paslauga bus mokama, kas reguliuos tokios paslaugos įkainius.

Toliau išdėstyti pasiūlymai pagal projekto punktus:

Manome, kad papildomo paaiškinimo reikalauja 10.1.4. punkte nurodytas medžioklės įrankis – durklas. Formuluotė be paaiškinimo tarsi leidžia šį įrankį naudoti gana plačiai ir ne visada pateisinamai.

Nepritariame 12 punkto formuluotei. Manome, kad valstybės institucijos neturėtų suteikti išskirtinių sąlygų kinologinėms organizacijoms (beje, iš projekto neaišku, kas laikytina kinologine organizacija) teikti mokamas paslaugas. Projekte numatyti pakeitimai tik padidins finansinę naštą medžiotojams, o organizacijoms sudarys galimybę pasipinigauti. Manome, kad šunų panaudojimas medžioklėje paliktinas pačių medžiotojų klubų sprendimų lygmenyje. Esame įsitikinę, kad būtent medžiotojai pasirenka medžioklei geriausiai „dirbančius“ šunis. Po pakeitimo gerai „dirbantys“ bet dokumentų neturintys šunys nebegalės talkinti sužeistų gyvūnų paieškose. Pasikartosime – šūnų lauko bandymai neturėtų būti reguliuojami valstybės institucijų lygmenių.

Pastebėjimas dėl naujos 22 punkto redakcijos. Jei jau manoma, kad sumedžiojus bet kokį gyvūną (ne limituojamą, kaip buvo iki šiol) prieš jį paimant iš sumedžiojimo vietos turi būti daroma žyma medžioklės lape, tai turėtų būti aptarti ir medžioklės lapo taisymo procedūra. Nes galima situacija, kai sumedžiojus vieną gyvūną, jį įsidėjus į transporto priemonę ar kitaip paėmus iš sumedžiojimo vietos, gali būti sumedžiotas kitas toks pat gyvūnas. Tuomet jau reikės taisyti esamus įrašus. Tai reglamentuotina.
Kita vertus, svarstytina ar toks įpareigojimas nesukurs keistų situacijų, pavyzdžiui bebrą sumedžiojęs asmuo (ne medžioklės vadovas, neturintis su savimi medžioklė lapo), paėmęs laimikį ir pernešęs jį 20 metrų taps brakonieriumi ir jam bus taikoma itin griežtos sankcijos. Projekto rengėjams užduotinas klausimas – ar siekiama dėl formalumų nesilaikymo nubausti kuo daugiau medžiotojų. Jei tikslas toks – tuomet formuluote itin tinkama.
Manome, kad 22 punkto antroje pastraipoje nurodyta pareiga rašyti duomenis apie ragus yra perteklinė. Valstybė turėtų rūpintis optimaliu gyvūnu skaičiumi, tinkama medžioklės kontrole, bet ne reglamentuoti duomenų apie ragus rašymą, tuo sukuriant bereikalingas formalias procedūras, kurių tikslas neaiškus ir kurių ir taip apstu šiame dokumente.

24.3 punkte numatytą pareigą „pasirūpinti pirmosios pagalbos priemonėmis“ siūlome išdėstyti atskiru punktu – „Užtikrinti, kad medžioklėje būtų Sveikatos apsaugos ministerijos 1998 10 06 įsakymu Nr. 570 patvirtinta Medžioklės pirmosios medicinos pagalbos vaistinėlė bei informuoti medžioklės dalyvius apie asmenį, kuris šią vaistinėle medžioklės metu turės.“. Pastaba: minėtame Sveikatos ministro įsakyme tokios vaistinėlės ir jos turinio nėra. Siektina, kad tokia vaistinėlė būtų patvirtinta. Nelaimingų atsitikimų analizė rodo, kad letalines jų pabaigas sąlygojo atitinkamų priemonių neturėjimas. Taip kviečiame apsvarstyti ir privalomumą kiekvienam medžioklėje dalyvaujančiam asmeniu turėti minimalų vaistinėlės rinkinį (turniketas, kitos itin skubiai naudotinos priemonės). Gal tai sudarys papildomų rūpesčių, tačiau jei tai leis išgelbėti bent vieną gyvybę – toks reglamentavimas pasiteisintu.

Pastaba dėl projekto 28 punkto. Manome, kad atsisakytina bet kokių „užskaitymų“ medžioklėjė varant sumedžiojus elninio gyvūno patiną (projekto atveju be ragų ir su kitais požymiais). Manome, kad varyminėse medžioklėse leistina medžioti elninių gyvūnų patinus (žinoma nustatytais terminais). Tokią pastabą grindžiame įsitikinimu, kad valstybei metas atsisakyti „ragų šakų matuotojos“, „trofėjų ekspertės“ vaidmens. Ji turi rūpintis optimalia gyvūnų populiacija, griežta naudojimo kontrole. Tuo tarpu visus etikos, trofėjų apžiūrų, selekcijos klausimus palikti medžioklės klubams. Pagal šią pastabą taisytini ir kiti projekto punktai.

Tęsiant – pastaba dėl 46 punkto. Manome, kad atsisakytina pareigos teikti trofėjų apžiūrai sumedžiotų gyvūnų trofėjus. Nesuprantama tokio reglamentavimo pridėtinė vertė. Negi valstybės rūpestis, kad elnių populiacijoje ragai būtų geresni? Ar tai nėra senesnių laikų palikimas?

Neginčijame siekio turėti geriausius trofėjus, o to galima pasiekti vykdant selekciją. Tačiau ar tai turi būti medžiotojų reikalas, ar valstybinis reikalas.

Pakeitus Taisyklių 10.2.6 (praplėtus ką galima medžioti apšviečiant), atitinkamai pakeistinas ir 58.15. punktas („*medžioti apšviečiant medžioklės plotus dirbtiniais šviesos šaltiniais (išskyrus atvejį, kai medžiojami šernai tykojant*);“.

Su pagarba,

Aidas Pivoriūnas

Direktorius

ORIGINALAS SIUNČIAMAS NEBUS